

Đấng Christ nội cư

Đọc Kinh văn: La. 8:9-11, 28-29

- I. **La Mã chương 8 có thể được xem là trọng tâm của toàn bộ Kinh Thánh và trung tâm của vũ trụ; do đó, nếu đang kinh nghiệm La Mã chương 8 thì chúng ta đang ở tại trung tâm của vũ trụ.**
- II. **La Mã chương 8 không phải là một chương về giáo lý mà là một chương về kinh nghiệm; chương này không nói đến giáo lý về Đấng Tam Nhất nhưng nói đến Đấng Tam Nhất trong kinh nghiệm của đời sống Cơ đốc.**
- III. **La Mã chương 8 khái thị Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là luật của Linh sự sống ban sự sống thần thượng cho tín đồ vì nếp sống của họ—cc. 2, 6, 10-11, 26-29.**
- IV. **La Mã chương 8 nói về Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả là sự tổng kết chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất; Linh này sẽ làm cho chúng ta trở nên giống như Christ trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ; đây là La Mã chương 8.**
- V. **“Anh em không ở trong xác thịt mà ở trong linh nếu thật sự Linh của Đức Chúa Trời cư ngụ trong anh em”—c. 9a:**
 - A. Chương này bày tỏ cho chúng ta cách Đức Chúa Trời Tam Nhất—Cha (c. 15), Con (cc. 3, 29, 32) và Linh (cc. 9, 11, 13-14, 16, 23, 26)—ban phát chính Ngài là sự sống (cc. 2, 6, 10, 11) vào trong chúng ta, con người ba phần—linh, hồn và thân thể—để làm chúng ta trở thành các con của Ngài (cc. 14-15, 19, 23, 29, 17) hầu cấu thành Thân thể Đấng Christ (12:4-5).
 - B. Nếu cho phép Linh của Đức Chúa Trời Tam Nhất lập nhà Ngài trong chúng ta, thì trong kinh nghiệm, chúng ta ở trong linh và không còn ở trong xác thịt.
 - C. Nếu chúng ta như vậy thì Đức Chúa Trời Tam Nhất là Linh sẽ có thể lan rộng từ linh chúng ta (8:10) vào hồn, tiêu biểu là tâm trí chúng ta (c. 6), và cuối cùng thậm chí Ngài sẽ ban sự sống cho thân thể phải chết của chúng ta (c. 11).
- VI. **“Song nếu ai không có Linh của Christ thì người ấy không thuộc về Ngài”—c. 9b:**
 - A. Điều này cho thấy việc chúng ta thuộc về Christ tùy thuộc vào Linh Ngài.
 - B. Nếu không có Linh của Christ, hoặc nếu Đấng Christ không phải là Linh, thì sẽ không có cách nào để chúng ta được kết hiệp với Ngài và thuộc về Ngài.
 - C. Tuy nhiên, Đấng Christ là Linh (2 Cô. 3:17), và Ngài ở trong linh chúng ta (2 Ti. 4:22) và là một linh với chúng ta (1 Cô. 6:17).
 - D. Linh của Đức Chúa Trời và Linh của Christ không phải hai Linh nhưng là một.
 - E. Việc Phao-lô dùng những danh xưng này hoán đổi nhau hàm ý rằng Linh sự sống nội cư trong câu 2 của La Mã chương 8 là Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả của toàn thể Đức Chúa Trời Tam Nhất.
 - F. Đức Chúa Trời, Linh và Đấng Christ đều được đề cập trong câu 9.
 - G. Không phải có cả ba ở trong chúng ta mà chỉ có một Đấng là Linh tam nhất của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Gi. 4:24; 2 Cô. 3:17; La. 8:11.
- VII. **“Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính”—c. 10:**
 - A. “Christ...trong anh em” là điểm trọng yếu trong sách La Mã:
 1. Trong chương 3, Christ ở trên thập tự giá, đổ huyết ra để cứu chuộc chúng ta.
 2. Trong chương 4, Christ ở trong sự phục sinh.
 3. Trong chương 6, chúng ta ở trong Christ.
 4. Trong chương 8, Christ là Linh ở trong chúng ta.
 - B. Trước khi tin Chúa, linh chúng ta bên trong chết và thân thể chúng ta bên ngoài sống.

- C. Bây giờ, chúng ta có Christ trong mình, dù thân thể chúng ta bên ngoài chết do tội nhưng linh chúng ta bên trong là sự sống do sự công chính.
- D. Việc Đấng Christ là sự sống vào trong chúng ta phơi bày tình trạng chết chóc của thân thể chúng ta.
- E. Trong linh chúng ta có Christ là Linh là sự công chính, dẫn đến sự sống; còn trong xác thịt chúng ta có Sa-tan là tội, dẫn đến sự chết.
- F. Qua sự sa ngã của con người, tội mang theo sự chết đã vào trong thân thể con người, khiến cho thân thể chết và bất lực trong những điều của Đức Chúa Trời:
 1. Dù Đức Chúa Trời đã định tội cho tội trong xác thịt (c. 3) nhưng tội này vẫn chưa bị nhổ tận gốc hay tiêu trừ khỏi thân thể sa ngã của con người.
 2. Vì vậy, thân thể chúng ta vẫn chết.
- G. Linh trong La Mã 8:10 là nhân linh được tái sinh, tương phản với thân thể con người sa ngã.
- H. Việc linh là sự sống do sự công chính nói về nhân linh của chúng ta, không nói về Linh của Đức Chúa Trời.
- I. Linh chúng ta không chỉ được tái sinh và làm cho sống động mà còn trở nên sự sống:
 1. Khi chúng ta tin Đấng Christ thì Ngài là Linh sự sống thần thượng vào trong linh chúng ta và hòa quyện chính Ngài với linh ấy.
 2. Bởi đó, hai linh đã trở nên một linh—1 Cô. 6:17.
- J. Khi Đức Chúa Trời xưng công chính, chúng ta nhận sự công chính là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất bước vào bản thể chúng ta, vào linh chúng ta—La. 8:10:
 1. Sự công chính này dẫn đến sự sống—5:18, 21.
 2. Bây giờ linh chúng ta không chỉ sống động mà còn là sự sống.

VIII. “Nếu Linh của Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết cư ngụ trong anh em thì Đấng đã khiến Christ sống dậy từ kẻ chết cũng sẽ ban sự sống cho thân thể phải chết của anh em qua Linh Ngài là Đấng cư ngụ trong anh em”—8:11:

- A. Trong câu này, chúng ta có toàn thể Đức Chúa Trời Tam Nhất—“Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết”, “Christ” và “Linh Ngài là Đấng cư ngụ trong anh em.”
- B. Christ đang ban phát chính Ngài vào trong tín đồ, như được bày tỏ qua cụm từ *ban sự sống cho thân thể phải chết của anh em*, là cụm từ hàm ý rằng việc ban phát không chỉ diễn ra tại trung tâm của bản thể chúng ta mà còn vươn đến chu vi, đến cả bản thể chúng ta.
- C. *Ban sự sống* không chỉ về sự chữa lành thần thượng nhưng chỉ về kết quả của việc chúng ta cho phép Linh của Đức Chúa Trời lập nhà Ngài trong chúng ta và dầm thấm toàn bản thể chúng ta bằng sự sống thần thượng.
- D. Bằng cách này, Ngài ban sự sống cho thân thể phải chết, đang chết của chúng ta, không chỉ chữa lành thân thể ấy mà còn làm cho nó sống động để thực hiện ý muốn của Ngài.